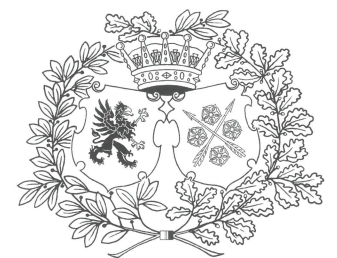

Södermanlands-Nerikes Nation
Majhälsning till landsmännen 77 - 2004

Södermanlands-Nerikes Nation
Majhälsning till landsmännen 77 - 2004

Innehåll

Glad vår	3
Från Höst till Höst	4
Musikaliskt sällskapsliv 1863	5
Bilder av Carthago	7
Vår till Vår	11
Historien om en basfiol	21
Valborgsfrandet i Uppsala	23
Nationens ekonomi år 2003	25
In memoriam	26
Förändringar i seniorföreningens matrikel	27
Nationens ämbetsmän, nämnder och föreningar	28

Majhälsning till landsmännen startade 1928. Den utges sedan 1974 av Södermanlands-Nerikes nations seniorförening. Register för tidigare årgångar finns i Majhälsning 1937, 1947, 1957, 1967, 1982, 1992 och 2002.

Majhälsningen distribueras genom
Södermanlands-Nerikes nation
S:t Olofsgatan 16
753 12 Uppsala
Tel. 018-15 40 60
Fax. 018-15 40 64
E-post: sekr@snerike.se

Seniorföreningens styrelse

Ordförande

Anders Friggell

Ledamöter

Claes Bern
P G Forsberg
Peter Forsgren
Erik Ingelsson
Monica Landmark
Charlotta Leijonhufvud
Jöran Rehn
Lotta Snickare
Emma Syrén

Inspektör

Leif Lewin

Skattmästare

Martin Fors

Förste kurator

Karin Stenstam

Redaktör

Mikael J. Zaar

Seniorföreningen är öppen för nya och gamla landsmän och landsmaninnor och andra intresserade och gynnare av nationen. Detta betyder, kära sörmland-neriking, att Du kan uppmana de vänner som gärna följer med på nationens fester att bli medlemmar i vår förening. Föreningens postgiro-nummer är 2 59 06-9. Medlemsavgiften är 90 kr för årsbetalande och 500 kr för ständigt medlemskap.

Glad vår!

Landsmaninnor och landsmän, återigen så har ni Majhälsningen i era händer. Tillsammans med seniorföreningen så ger jag er i vanlig ordning en blandad läsning. Ett återkommande tema denna gång är allt prat om jubileumsfestligheterna som äger rum nästa år. Det har snart gått 200 år sedan de två blev ett, Södermanlands och Nerikes nationer.

Många av er har säkert lyckats lista ut detta genom de kryptiska annonser som publicerats i Aktuellt den gångna terminen. Detta evenemang arrangeras av nationen och Seniorföreningen tillsammans, och det startar redan i höst. Lördagen den 16 oktober kommer Seniorföreningens höstfest sammanfalla med herr Nerikes och fröken Södermanlands förlovningsfest. Detta är dock inte det enda, utan intentionen är att flertalet händelser skall fylla tiden mellan förlovnings och bröllop. Så vi kan verkligen se fram emot året som kommer!

Med anledning av detta jubileum kommer det också att göras en mer fyllig och påkostad Majhälsning till nästa år. Detta gör att nästa Majhälsning inte kommer att skickas ut i vanlig ordning då det kommer att bli lite för kostsamt. Men för er som vill ha den så kommer den att distribueras till mer eller mindre självkostnadspris. För den som besöker Jubileumsgasquen på Uppsala slott så kommer den självklart att finnas till försäljning.

Till nästa nummer kommer vi vara i stort behov av duktiga skribenter. Känner du att du tillhör en av dessa så tveka inte att kontakta mig. Till dess så får jag önska er en trevlig läsning, och glöm inte att boka in jubileumsdatumet.

Mikael J. Zaar
Redaktör

Från Höst till Höst av seniorföreningens ordförande Anders Frigell

Tidevarv komma, tidevarv försvinna och då och då kommer frågan om kårobligatoriet upp. Det blev ingen ändring den här gången heller. Det har sagts att nationerna inte skulle klara sig om inte obligatoriet fanns. Det är möjligt. Det vore en katastrof om vår kära nation skulle gå under av ett sådant simpelt skäl.

En sak är dock säker. Seniorföreningen skulle gå under om nationen gick under, ty vad vore vår verksamhet om vi inte hade denna unga och friska blomma att då och då lukta på.

I höstas hade vi vår årsfest. Efter sedvanliga förhandlingar gick vi till Grand Hotell Hörnan för att lyssna till Peter Nobel som berättade om de memoarer han kommer att ge ut hösten 2004. Vi förstod alla att dessa memoarer kommer att bli

mycket läsvärda, ty Peter är en mycket god berättare och han har fantastiska saker att berätta om.

Tidevarv komma och gå och nu är det vår och snart blir det höst och då ses vi igen - den lilla tappra skara som älskar den gamla nationen och som kallar sig seniorer ehuru vi ständigt befinner oss i ungdomens vår.

Seniorföreningens traditionsenliga

HÖSTFEST

kommer gå av stapeln den

16 oktober

Detta är inte bara vår vanliga så trevliga festlighet utan även en

Förlovningsfest

som upptakt till firandet av bröllopet mellan Fröken Södermanland och Herr Nerike. Denna lyckliga förening som bestått tidens alla prov i 200 år. Kom och fira med oss, både förlovnings- och bröllopfest!

Musikaliskt sällskapsliv 1863 av Gunnar Redelius

Musikaliska sörmlänningar

Under tiden 1855-1865 höll nationen till i det gamla observatoriet vid Svartbäcksgatan. Det var en sällsynt lycklig tid enligt nationens historieskivare Erik Hamnström (s 164): "Aldrig har musiklivet varit rikare, aldrig intresset för nationens angelägenheter större, aldrig har nationen med större värdighet häfdat sin ställning. Det hvilat öfver dessa unga sörmländningars och närkingars förhandlingar en grandessa, som vi numera knappast kunna förstå. Ett återsken däraf dröjer ännu öfver 70-talet". Som bekant föddes våra klassiska nationsspex omkring 1870. Av en händelse fick jag i min ägo ett litet häfte med s.k. gökvisor från nationen i Uppsala. Häftet innehåller ett tjugotal visor, skrivna med bläck och en del är försedda med författarens namn och har melodin angiven. Flera är daterade 1860-1863.

Gökvisor och Gökverser

Det är skillnad på gökvisor och gökverser. De senare är tillfällighetsdikter som handlar om personer och situationer som är okända för oss. Därmed är dikterna tämligen obegripliga, även om vi kan få en del personhistoriska upplysningar, som Harald Rydberg i flera sammanhang har påpekat. Det mesta är stundens barn, men det finns också lärda pekoral och t.o.m. gökverser som är skrivna på grekiska.

Det är något helt annat med gökvisorna. Dessa kunde sjungas gång på gång som en del i den sällskapliga underhållningen.

Text och melodi ger en atmosfär som kan upplevas än idag. Vi kan föreställa oss en försångare som hade tillgång till den skrivna texten. En andäktig skara lyssnade till budskapet och stämde in i refrängerna med den kraft man var mäktig mellan punschglaset. Melodierna var enkla och välkända och därigenom lärde sig många dessa visor utantill. Gökvisorna fungerade som psalmer, dvs. musikaliska inslag som innebar både stabilitet och uppbyggelse i nationens andliga liv. Nedan följer en typisk gökvisa med fokus på en framträdande person i nationens sällskapsliv.

Studiosus Brinck

Frans August Brinck var kyrkoherde i Hardemo 1888-1910. Han var född i Nyköping 1837 och blev student i Uppsala 1857. Han prästvigdes 1868. Sommaren 1862 var han predikobiträde. Fadern var fabrikör i Nyköping och därifrån skulle den unge Brinck på egen hand ta sig ut till Svärta kyrka. En söndagsmorgon var han en aning bakfull och dessutom tyckte han att det var mödosamt och föga ståndsmässigt att gå till fots. Han lånade en av faderns oxar och beordrade en av husets pigor att följa med till Svärta kyrka.

Ute på bondlandet tyckte man nog att det var litet egendomligt att prästen kom till kyrkan med en ox framför vagnen men ingen kände till den unge Brinck ifrån Nyköping. Allmogen uppfattade studiosus Brinck som en riktig präst och pigan som prästfrun och detta gav anledning till

en lång rad av bugningar och nigningar, vilket naturligtvis var komiskt för den som visste hur det låg till. I studentikosa kretsar kunde man lätt identifiera de dråpliga ingredienserna i berättelsen; bakruset, räddningen ur en besvärlig situation, den sävliga oxen i kontrast till det vanliga kyrkfolkets brådska att komma till kyrkan, allmogens underdåniga hyllningar och ett lyckligt slut på äventyret.

Visans rubrik lyder: En otrolig men av trovärdiga personer berättad historia om pastor Brincks resa till Svärta kyrka sommaren 1862. Man kan tänka sig att kandidat Brinck berättat om sitt äventyr på ett underhållande sätt. Han var helt enkelt en festlig figur och detta gjorde den enkla historien till en skröna. Historien var så pass bra att den sattes på vers och sjöngs till en melodi som alla kunde. Efter varje vers finns ett omkväde och där kunde alla sjunga med.

(Melodi: När månen vandrar på fästet blå, och tittar in genom rutan...)

I somras hände att Pastor B
i Svärta skulle predika
Han kände därtill en kallelse
Båd ljud och mäktigt tillika
Han tog en "Näver". Snart var den
färdig
Och pastorn sade så lugn och värdig
//: "Ja den var bra" ://

Och söndagsmorgonens sol steg
opp
Och göt sitt skimmer på taken
Men Pastorn vände så tungt sin
kropp
Och hade svårt att bli vaken

Till sist kom pigan och sa att bordet
Var klart med supen – straxt vid
det ordet

//: Steg Pastorn opp ://

När första tuppgället var förbi
Och värsta skrålet i strupen
Föll Pastorn in i melankoli
Gav nästan fan uti supen

Och dystra tankar nu genomforo
Hans hjärtas inre så här de voro
//: Så ungefär ://:

Ack hur besvärligt är ej vårt kall
Ej nog med det att predika
Det går väl för sig men så man skall
Gno långa vägar tillika
När bonden åker med sina krakar
Så får jag gå så att svetten lakar
//: Och värmen till ://

Men nu steg opp ur hans sinnes
natt
Just som han satt där tvehåge
En tanke därpå, just därpå att
Hans pappa hade en oxe
Brink smålog sakta och nöp i skä-
get
Och tänkte inom sig – Där är ägg-
get"
//: Som bonden sa ://

Till pigan talade Pastor Brink
Med värdigt lugn i sin stämma
Sätt du för oxen i första blink
För första vagn som finns hemma
Och snart kom pigan en smul'
förlägen
Med Pastorn rullande utåt vägen
//: I sakta mak ://

Men nära kyrkan en bit på väg
Man ställde kvar equipaget
Sen Pastorn träder med långa steg
Och skiner glad bland feuillaget
Och folket bugar en två tre gånger
Och sen det börjas med ord och
sånger
//: Och allt det där ://

När sen allt folket gått hem igen
Steg pastorn opp i kareten
Och sting fick oxen och tog till ben
Och skente hemåt förmäten
Och varm sken solen på Pastorn
neder
Och pigor nego i djupa leder
//: Men Pastorn log ://

Studentikos framtoning

I en annan gökvisa från 1860-talet hyllas August Brincks tapperhet vid dryckesbordet. Brinck kallas "vår Pastor". Han tog det lugnt med studierna och blev prästsvigt 1868. Han var sannolikt bara blivande pastor när visan skrevs, men troligen hade han en pastoral framtoning som var en aning komisk. Verskonsten är skral, men för en gökvisa som skall sjungas har det inte så stor betydelse. Visan har tydliga drag av skröna.

Pastor Brinck beskrives som svag för starka drycker. På den egna nationen var det utsupet och därför gick han ut för att gästa något annat hus. Det blev V-Dala nation och till denna framförde han en hyllning. Han blev själv hyllad och väl utspisad med dryck, så pass att han söp värd-folket under bordet. En Göteborgare dök upp i dörren till salen och pastor Brinck hälsade denne välkommen i fyllan och vil-

lan. Efter ett rejält pokulerande stapplade Brinck hemåt med stöd av husväggarna. Krogen "Tre stjärnor" är lika med hem-mets lugna vrå, platsen för bakrus och återställare. Visan är ett uttryck för det heroiska supandet men den är sannolikt en grov karikatyr. Det komiska låg i att en blivande Herrens tjänare söp en annan nation under bordet och raglade hemåt på gatan.

Stockkonservativ pedant

August Brinck var morfars far till Barbro Waldenström (Stockholm) som vänligen meddelat en del personhistoriska upplysningar. I en minnesruna vid Brincks död 1910 kan man läsa att han var "en självständig och icke så litet originell personlighet, hvilken, i hög grad konservativ till sitt skaplynn, städse befann sig i opposition mot den nuvarande tiden och dess strömningar".

August Brinck var en stor pedant. Varje sak hade sin plats och ingenting fick ändras eller flyttas. Han var mera kamrer än präst, men han hade ett betydande intresse för ungdomens fostran. På äldre dagar upplevdes han som "en fin gammal hedersman med något i sitt sätt, påminnande om Karl XV:s tid, gästfri, älskvärd och jovialisk. I vänskap var han trofast, och af dem, som närmare lärde känna honom, vann han tillgifvenhet och sympati för sin redbarhet, sin oförargliga humor och sitt broderliga sinnelag. I kretsen af gamla vänner – I synnerhet kamrater från studietiden på 1860-talet – gjorde sig hans humor bäst gällande, och han kunde då lägga i dagen en godmodig glättighet, som gjorde honom mycket angenäm – enligt vad en förtrogen med värme vittnat".

Bilder av Carthago

av f.d. Cartagobon Gunnar Redelius

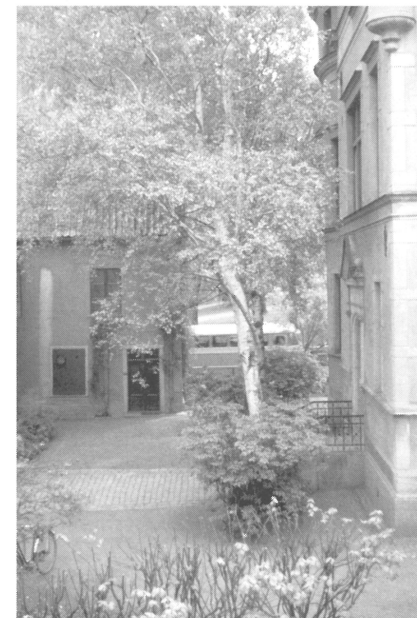
Det gamla Carthago har granskats med lupp i tidigare Majhälsning. Det visade sig vara svårt att hitta bilder av denna studentikosa byggnad där jag bodde under min studenttid på 1950-talet, men nyligen fann jag några trevliga foton bland gamla diabilder. De visar något av den idylliska gårdsmiljön. Jag gissar att bilderna är tagna 1955.

1. Vy av gården med sikte på mitt fönster. Man ser rakt igenom huset genom fönstret på andra sidan.

2. Utsikt över gården från detta fönster. Gården är en grönskande idyll med blommande syrener.

3. Utsikt mot nationshuset genom motsatta fönstret. Portalen flankeras av grönskande träd.

4. Entrén med en nysnickrad yttertrappa och gammal dörr. En knarrig trappa leder upp till den övre våningens farstu.

5. Entréfasaden med tydlig prägel av 1800-talets byggnadskonst. Gårdshuset, i vissa handlingar kallat Abdera, skymtar till höger i bilden. Där står en Vespa med numret T 365.

6. Baksidan av gårdshuset med angränsande uthus.

Vår till vår

av förste kurator Karin Stenstam

Titeln "vår till vår" är väldigt talande. Hjulen rullar vidare från år till år och antagligen kommer denna rapport från nationen till viss del likna mina företrädare. Detta trots att det idag är andra människor som rör sig här. På ett år är i princip halva ämbetsmannakåren utbytt och vi har definitivt en ny styrka som jobbar i puben och restaurangen. Det är dagens aktiva studenter som gör skillnaden mellan min berättelse och mina föregångares. Håll i bakhuvudet alla våra underbara ämbetsmän när ni läser denna årskrönika. Det är tack vare alla glada, energifylla och entusiastiska landsmän och landsmanninor som jag nu stolt kan presentera denna årgång av Vår till vår. Tack alla ni för denna underbara tid!

Vår

Denna berättelse börjar då min närmaste företrädare Kristoffer Nordman är på upploppet av sitt kuratorsår. Under ledning av klubbmästarna Daniela Ranna och Åsa Collett inleddes hans slutspurt med en Gyllenhielmsgasque. Temat var 20-tal, vilket man in i minsta detalj följde, i allt från dekoration och klädsel till underhållning. Ett särskilt populärt inslag var de manliga servitörerna, iklädda små spetsförkläden och spetshättor.

Våren fortsatte med Landskap II där en mycket glad Olof Ehrenkrona valdes till tredje kurator och undertecknad, precis lika glad, valdes till förste kurator. Under våren 2003 fick dessutom Förvaltningsdirektionen och stiftelsen en ny ordförande i Jonas Westerberg. Dagen efter Landskapet

Tredje kurator Olof ehrenkrona, förste kurator Karin Stenstam och andre kurator Anton Sikström.

för sittande kuratel iväg på äventyr till Nylands nation i Helsingfors. Men det var inte hela kuratelet som kom hem. För att riktigt hinna utforska det finska rättssystemet blev herr tredje kurator Ulf Luvö tvungen att förlänga sitt besök. Till allas lättnad kunde han dock efter inte allt för lång tid återvända till nationen.

Våren på nationen blev lite annorlunda än tidigare år. Köket på nedervåningen tömdes då nytt golv skulle läggas och ny utrustning installeras. Restaurangen fick således hållas stängd en månad med undantag för sista april och vårbalen. Nationen är dock knappast känd för att lugnt luta sig tillbaka och njuta av en plötslig paus, så inte heller denna gång. Under denna period blev det framförallt festsalen som fick uppleva en dramatisk förändring.

Nationen satte upp storspexet Inca Nation, ett humoristiskt och musikalsikt drama i fyra akter där varje akt utgjorde

Nationens kör underhåller på Gyllenbielmsgasquen, där temat var 1920-tal.

ett liv, därav den fyndiga titeln som egentligen var Incarnation. Med detta "r" som tillägg till titeln förvånades publiken redan från början och därefter tog spexet ytterligare ett flertal oväntade vändningar. Vi minns alla med förtjusning grislivet. Spexet leddes av spexcheferna Henrik Mattsson och Magnus Warnelid med Emil Sanders-Lindberg som producent. Som regissör såg vi Märten Sandmark med assistent Carl-Johan Hamilton. Spexet blev en succé med fullsatta föreställningar i en hel vecka. Det var härligt att uppleva denna annorlunda aktivitet i nationshuset. Festsalen var plötsligt scen och publikhav, kommitté var orkesterdike, tornrummet sminkloge och trapphallen en djungel. Tack vare spexet fann många nya glada medlemmar en väg in i nationen och vissa tog senare även plats i höstens ämbetsman-nakår.

Under tiden för spexets framväxt hölls det Högtidssillunch på sista april, en numer självklar tradition. Detta år gjorde deltagarna stor succé framför Carolina

Rediviva vid mösspåtagningen. Showen stals från Wijkmanska blecket då Daniel Prochéus och Kristoffer Löf återigen visade upp sina talanger inom riverdance. Undertecknad deltog på sitt sätt genom att sjunga Elvis med tidigare nämnda orkester. Underhållningen var oväntad och är svår att beskriva med ord. Kanske skulle det hjälpa att fråga de tiotusentals studenter som samlats i carolinabacken för att åse en traditionell mösspåtagning. Majmiddagen var mindre än vanligt detta

Nationsspexet Inca (r) Nation

år, men fylld av härlig stämning. Nationen installerade fru inspektor emeritus, Hill Saldeen, till hedersledamot. I hennes tal visade Hill återigen den värme och det engagemang hon under alla dessa år visat nationen. Värmen från Hill kunde dock inte förändra vädret som denna dag var lite olyckligt. Kottkriget och dansen på Pollacksbacken uteblev och deltagarna fick istället, kanske lite onödigt, åka buss från nationen till Linnéskolan. Här avnjöts spexet och självklart stod bussarna redo att även transportera gästerna den långa vägen tillbaka till nationen och till sittande sexa. Medlemmar av denna nation njuter mer än gärna av bekvämligheter.

Hembygdsresan denna vår gick till Strängnäs, andre kurator Per Westermarks hemstad. Bortåt tjugotalet nationsmedlemmar hade denna dag trotsat vädrets makter och vågat sig iväg på denna utfärd. Med Theresa Hellman vid sin sida hade Per ordnat en fullmättad dag som inleddes med besök i Strängnäs domkyrka, där seniorföreningens egen Gunnar Redelius

kunde lockas till att kunnigt guida oss bland sevärigheterna. Därefter strosades det runt i kringliggande gamla kvarter, lunch intogs på kafé Blå katten och ett överdådigt kafferep anordnades i föräldrahemmet. För att jämföra nationens porträttsamlingar med statens gjordes även en lov in på Gripsholms slott, där även sittande statsminister gick omkring med sin nya fru för att rekognosera fram en lämplig plats för eventuellt framtida porträtt. Väl tillbaka efter en underbar, men något regnig dag, blev det en mysig liten hembygdsresesexa med Janssons frestelse, silltallrik, öl och nubbe i Örebro rummet.

Värbalen var fylld till bristningsgränsen. Där fanns såväl våra egna medlemmar som gäster från vännationerna Blekingska, Nylands, S:t Johns college och Burchenschaft Arminia. Körens framträdande var inspirerat av Västindien och mycket var hämtat från den konsert kören tidigare under våren hade hållit tillsammans med folkmusikgruppen Väsen. Kanske var det detta framträdande som

Revolutionärerna Erik Isman och Peter Forsgren vilar ut under Revolutionsgasquen.

gjorde att kören under året växte i storlek. Kulmen är kanske inte nådd, men idag är man ibland fler i kören än vad de sittande gästerna är som kören sjunger för. Vi har en storslagen kör i ordets alla betydelse.

Sommar

Under de tre sommarmånaderna tog Bryggan över nationen och hela Uppsala. Detta år var konkurrensen nästan obefintlig så Bryggan lyste ensam på sommarens studenthimmel. Revolutionsgasquen lockade många även detta år. Honnören var fylld till bredden av gästande kuratorer och nationen fick visa upp sig i all sin fina glans. Även denna sommar stördes fördrinken av burdusa bönder. Peter Forsgren och Erik Isman hotade med baguetter och vinflaskor. Det gick vilt till och mycket av det arbete Peter själv lagt ner på trädgården under våren gick om intet då häcksaxen åkte fram och de började härja bland buskagen. Som tur var fanns proinspektor närvarande med värjan. De motsträviga

Peter Wallgren fasas ut tillsammans med de gamla kavajerna...

bönderna kunde under viss tumult slängas ner i jordkällaren, förlåt jag menar naturligtvis Bastiljen. Middagen fortlöptes som sig bör och adelsmän förvandlades till revolutionärer. Till kaffet begravdes musikanförare emeritus Petter Wallgren i Hornboskapens gul-svart-rutiga kavajer. Under ledning av hans efterträdare Jonas Gernandt kunde sedan orkestern visa upp sig i sina nya röd-svart-randiga kavajer.

...och in trädde istället Jonas Gernandt Linda Österberg med nya frächa randiga kavajer.

Aningslösa sittingsgäster fick var med om något historiskt!

När Bryggan drog sommarens sista suck flydde ämbetsmännen staden för att under en helg lära känna varandra, nationen och hembygden bättre. Det var en gård i Trosas skärgård som fick utgöra plats för denna hembygdsexkursion. På denna kongress lades grunden för terminens tema – sambatåg. Under högst oorganiserade former startades ett sambatåg i disken under lördagens bankett. Konceptet var så lyckat att många ämbetsmän vägrade att lägga ifrån sig de delar av porslinet och köksutrustningen som de använt som instrument. Sambatåget skulle visa sig återkomma flertalet gånger under höstterminen. Några veckor senare anlände recentiorerna till staden. Under hösten kom nationen att skriva in 498 nya, glada och engagerade medlemmar. Intresset var stort och det blev två välfyllda recentiorsmottagningar och en lika välfylld recentiorsgasque.

Höst

Andra helgen i september kunde nationen visa upp ett bibliotek som till två tredjedelar hade grundligt uppfräschats. Nya gardiner och möbler var inköpta och väggar

Förste kurator leder ett av alla sambatåg.

hade målats. Tack vare bibliotekarie emeritus Magnus Danielson, samt dito insitu Morgun Malm, kan nu nationen erbjuda ett av de absolut finaste nationsbiblioteken. En invigningslunch hölls i biblioteket för att även tacka de som generöst bistått med medel till renoveringen. Efter en traditionell silllunch serverades det kaffe med avec i Gustavianska salongen. Även möbler i salongen hade under sommaren genomgått en välbehörlig renovering. Tillbaka-lutade kunde de närvarande njuta av Wennerbergs vänner som framförde klassiska gluntar. Kvällen fortsatte med att nationen höll öppet hus under kulturnatten. Under hela kvällen pågick en fotoutställning och en Alfapettturnering samtidigt som Hornboskapen och nationskören uppträdde i festsalen. Det hölls även teatersport med teatern versus spexet; en rafflande tävling som lockade många besökare.

Terminen rullade sedan vidare med Landskap I där ett nytt inslag presenterades. Mellan huvudrätt och kaffe gick hela sittningen i sambatåg, naturligtvis, till V-Dala nation för att förgylla deras landskapssexa. Mottagningen var storslagen och resten av kvällen var det många som sprang mellan de båda nationerna. Broar byggdes över S:t Larsgatan.

Slaget om Vättern, denna trevliga tävling i sång, spex och retorik mellan vår nation och nationerna Västgöta, Östgöta och Smålands hölls detta år på Snerikes. Östgöta vågade inte dyka upp utan representerades i stället av en snabbt ihopsatt grupp västgötar. Efter svettiga minuter i juryn konstaterades att Västgöta detta år kan titulera sig ägare av Vättern. Det var dock nära att Östgöta tog hem vinsten...

Seniorerna återvände till nationen för en fest i mitten av oktober. Det var en dag som började med lite fika, fortsatte med

Vad lanseras det för fint på mittuppslaget?

Under en längre tid nu har det nästan känts som lite festtorka för oss gamla södermanland-nerikingar... Svunna tiders lyster och glamour avspeglas främst som matta minnen i bakhuvudets minnesbank... Men nu kan vi äntligen presentera åtgärdspaketet som råder bot på denna längtan efter att få dra ihop alla gamla bekanta och fira nationen som aldrig förr! Onekligen känns det som om det var väldigt länge sedan herr Nerike och fröken Södermanland mötte varandra för första gången.

Om ni har hållit ögonen på Aktuellt under våren har ni säkerligen också uppmärksammat ett par artiklar i ämnet.

Vi kan nu dessutom från säkra källor berätta att kärleksparets förlovningsfest lyckligtvis, men inte särskilt slumpmässigt, sammanfaller med Seniorföreningens höstfest den 16 oktober 2004!

Så vad är mera fest än ett guldbrällöp?

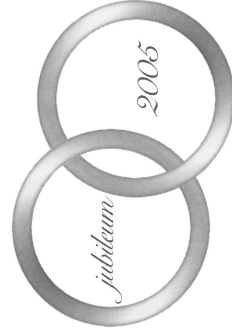
Jo, naturligtvis ett 200-års jubileum av det lyckliga äktenskapet mellan Södermanlands och Nerikes nationer från 1805.

Detta lyckliga tillstånd av kärleksfull och fruktbar harmoni kommer att firas med

JUBILEUMSBAL

på Uppsala Slott

20 $\frac{5}{5}$ 05

Se till att beakta detta underbart lovande datum i er planering redan nu och var uppmärksamma på Aktuellt och nationens hemsida för biljettsläpp i början av nästa år!

Kärleksparet uppmanar vänner och bekanta att använda sig av jubileumsfonden för eventuella lysningspresenter och bröllopsgåvor.

ett kort årsmöte och sedan begav sig hela sällskapet till Grand Hotell Hörnan för att avnjuta ett föredrag av Peter Nobel. Stämningen var snabbt på topp och den efterföljande festen gled vidare på den vågen. Det var bra drag på seniorerna denna höstkväll och festen fortsatte in på småtimmarna med sittande sexa i puben.

Herrmiddagen hade tema Olympiska Spelen och herrarna fick genomgå en hel del ovanliga grenar. Självklart fick man allra först följa eldens väg till arenan. Facklan framfördes elegant av fru inspektor och fru proinspektor till nationen, som kvällen till ära var en äkta OS-arena. Sport är ett tacksamt tema och killarna verkade njuta av skidskytte, presskonferenser och dopingkontroller. På Landskap II kunde herr Anton Sikström njuta desto mer då han valdes till kurator för 2004. Han hamnade på andra plats.

Ämbetsmannamiddagen denna termin innehöll självklart ett sambatågsinslag. Denna gång bar det iväg till Stockholms nation där vi dansade förbi kön under högljudd sambastämning. Väl inne på Stockholms kunde de glada ämbetsmännen alltid finna varandra tack vara en stor skylt med inskriptionen Södermanlands-Nerikes nation. På så sätt höll vi ihop på främmande mark. Ämbetsmännen fortsatte på samma tema men ute till havs någon månad senare. Denna höst sponsrade Silja Line nationen med en kryssning för 20 personer. En kryssning som behöver ett eget kapitel, dock i en annan bok. Kryssningen och andra aktiviteter för ämbetsmännen lockade medlemmarna till Landskap III där kandidaterna var många till posterna. Det ser väldigt bra ut i ämbetsmannakåren på nationen och det är helt underbart.

Tjejer och killar roar sig på Damsupé och Herrmiddag. Temana var lumpen och Olympiska spelen.

Hösten blåste vidare med en fullsatt Gåsmiddag. Med mat och underhållning firades Mårten men även den nye hedersledamoten professor och proinspektor Lennart Persson. Det var en ära att få installera Lennart till hedersledamot av nationen och han visade stor glädje och uppskattning. Till kaffet visade spexdirektörerna Olle Andersson och Mikko Forsblom sin glädje genom att framföra "Gåspölen", en tidigare bortglömd systerbalett till Svansjön.

Innan det var dags för nästa strålande gasque, Luciagasquen, firade världens äldsta studentorkester 160 år. Jag talar naturligtvis om Hornboskapen som hade ett stort jubileumsår under ledning av jubileumsgeneral Anna Krafft. Året innehöll bland annat hembygdsturné, kavajbyte och skivsläpp. Jubileumsfirandet avslutades i november med en show på Grand och en grandios bankett på nationen.

Terminen avslutades med en fullsatt Luciagasque. Kören var denna vinternatt fler än någonsin vilket gav gasquen ett väldigt imponerande luciatåg. Till kaffet kunde spexet återigen visa upp en suspekt föreställning. Under ledning av spexdirektörerna kunde gästerna bland annat få se en galen Sissela Bergman som kocken Tina tillagandes lussekatter under blodiga former. Olle och Mikko har gett nationen en hel del glädje under året.

Vinter

Dagen efter Luciagasquen tog Daniel Mendoza, Jon Smedsaas och Tove Hammarlund över driften av nationens julrestaurang, som även i år gick under namnet Arne Weise. Nationen inreddes med blinkande lampor, stora röda julkulor samt en rejäl dos julstämning. Månaden med Arne Weises julrestaurang går fort och ämbets-

männen måste snart åter planera inför terminsstarten. Till hjälp för vi ut till Börjesvik i Stockholms skärgård där vi för en helg diskuterade, lekte och njöt av god mat och dryck. Väl tillbaka, utvilade och fräscha, stormade en ny generation studenter lärdoms staden. Trots en inskrivningstakt som väl mäter sig med tidigare år var tyvärr intresset inte lika stort för reccegasque och spex. Det visade sig dock senare under terminen att detta inte var något vi hade behövt oroa oss för. Under terminens gång dök recentiorerna upp mer och mer och de blev aktiva i puben och på städdagar. Till Landskap II kandiderade flera av recentiorerna till ämbeten.

Under januari upplevde dock nationen en tråkig historia som kom att föräras ett helt uppslag i kårtidningen Ergo. Vår nationskultur anklagades för att vara negativ och hierarkisk, präglad av avhysningsprogram, lögnery och intriger. Som tur är känner varken jag eller övriga tillfrågade igen denna bild av vår kära nation. Kring denna tråkiga händelse växte dock en stark nationskänsla och en väldigt god stämning fram. Vi lät oss inte nedslås. Efter artikeln blev det tyst, trots våra uppmaningar att

Sissela Bergman, som kocken Tina, och Jonas Bergman lagar lussekullar.

höra av sig med kommentarer och reflektioner. Förhoppningsvis har nationen fyllt sin del av Ergos nyhetsstoff - i alla fall för denna gång.

Hösten präglades även av att två motioner inlämnades till Riskdagen. Återigen var kårobligatoriet i blåsväder och det var ett avgörande att vänta under mars. Nationerna slöt sig samman och lät kuratorskonventet föra talan genom besök hos utbildningsutskottet m.m. Det slutgiltiga resultatet blev för nationerna positivt och man kunde pusta ut för denna gång.

Nationen visade sig tapper under våren genom att delta i flera tävlingar mot de andra nationerna. Tre kuratorer slog sig ihop med Västgöta nation för att på Tefatsgasquen ta hem segern. Tävlingar av diverse lustiga slag i Odinslund med Gotlands, Värmlands och Västgötas nationer har traditionen att alltid utse Värmlands som vinnare. Nöjda Snerikingar kunde konstatera att de allierat sig med rätt nation när nu traditionen bröts. Denna kamp var dock endast en uppvärmning inför S:t Lars sångfågel, en relativt ny tävling i skrivandet av snappssånger. Vid denna tillställning tog nationen hem segern utan att samtävla. En prestigefylld seger minsann!

Året till ära var det Skottårsbal. Vårterminens klubbmästare Theresa Hellman och Helena Axelsson bjöd in till storslagen vinterbal. Gästernas grandiosa masker matchades av underhållningen och succén var ett faktum. Stolta vinnare av bästa mask denna gång hade äkta masker från Ungern och förärades äkta champagne. Lika snabbt som fracken knäpps, så svidar en snerking om till skiddress, och vips var 40 medlemmar på väg till Romme för en dags skidåkning. After-ski på nationen med trubadur gjorde dagen fulländad. Ämbetsmännen fortsatte snart därefter

Resan till Romme avslutades med en riktig After Ski i Gamla Musik-rummet.

med mitterminkongress med påföljande middag. Tack vare två passionerade schlagertjejer till klubbmästare så var temat givet. Efter middagen bjöds det på kareoke och inspektorsparet var först ut med Främpling. Därefter tog alla ämbetsmän vid och sjöng bra men desto oftare mindre bra.

Vår återigen

Med schlagerfinal avslutas denna krönika över året som gått. Än så länge är min tid som kurator inte över, men dagarna är räknade. Jag överlämnar till min efterträdare, Morgan Malm, att rapportera om vad mina sista månader kommer att innehålla. Det finns flera projekt som startats under denna höst och vår som säkert kommer att dyka upp i nästa Majhälsning. Vi är bland annat mitt uppe i en stadgerevision samt gedigna förberedelser inför en renovering av bostadskvarteret Triangeln. Något som ingen bör ha missat vid det här laget är dessutom det stora jubileet 2005. Inför detta 200-års jubileum av sammanslagningen mellan Södermanlands och Nerikes nationer är planeringen i full gång. Vi ser fram emot en jubileumsbal på slottet 050505. Om inte förr så kommer ni garanterat att träffa mig där. Tack för mig!

Historien om en basfiol

av Marta & Erik Ronne

I en gulnad och punschbestänkt gammal dagbok från den gryende studentromantikens dagar kan vi läsa om en smått tokig tilldragelse rörande en basfiol tillhörande Johan Hamnström – kompositören bakom Södermanland-Nerikes högstämde nationssång "Känner du landet...".

Som student under andra halvan av 1830-talet gjorde sig Johan Hamnström känd på sin nation såsom en utomordentligt duktig musiker, men då musiken väl tystnat beskrivs han av samtida som en förvisso trevlig men blyg och tystlåten teolog som inte gjorde mycket väsen av sig. Helt utan egen medverkan kom han dock under en tid att bli mycket omtalad i Uppsala och omskriven i såväl nationens skämttidning Göken som i flera privata anteckningar. Och allt detta på grund av en nött gammal basfiol.

Det hela började där de flesta studenthistorier vanligtvis brukar sluta, nämligen när teologen efter avslutade studier var på väg att lämna Uppsala. Tilläggas må att i den för sin fattigdom kända studentvärlden gällde teologer som de fattigaste. För att kunna etablera sig som pastorsadjunkt i landsorten var den nyblivna prästen därför tvungen att ta ett litet lån ur nationskassan, varvid två av hans vänner ställde upp som borgenärer.

När lånet sedermera förfallit började Snerikes nation ansätta en av de två kvarvarande studenterna att betala tillbaka pengarna. Borgenären skrev i sin tur till sin vän teologen och fick till svar att denne såsom "Ett simpelt Guds ord från bondlandet" naturligtvis inte hade ett öre på fickan och kunde därför inte betala tillbaka lånet. Hederlig man som han var föreslog han emellertid en annan lösning. I

sin gamla studentbostad hos smeden Hjort på Dragarbrunnsgatan hade han lämnat kvar en gammal basfiol som han brukade musicera på som student. Han föreslog sin vän att sälja fiolen och att använda pengarna dels till återbetalning av lånet och dels till en sexa för de båda borgenärerna. Idén föreföll i det förstone bra och den av nationen alltmer ansatte borgenären åtog sig att sälja basfiolen. Intresset för begagnade fioler visade sig emellertid vara ljummet i Uppsalas studentikosa kretsar. Efter ett tag skrattade alla åt den ivrige försäljaren som förgäves försökt bli av med instrumentet. Som en sista utväg satte han därför in följande annons i Upsalatidningen:

Basfiolister spelen opp!

Om någon här på världens ökenstig
Vill ha en basfiol - att musicera
Och ljuf musik och sång accompanera
Och dermed stort beröm förvärfva sig,
Så bjuds, musikens ädle vän åt dig,
Som lärt att basfioler skönt traktera
Ett sådant instrument att få proba
Och äfven köpa till evärderlig
Och evig tid. Om du dig dervid finner
Och för din konst af äkta kärlek brinner
Samt icke på en ringa utgift ser,
Vid Dragarebrunnsgatan skall du klifva
In i fru Lundbergs gård att upplyst blifva,
Der städerskan besked om saken ger.

Att många uppfattade den något udda dikten som ett nytt studentikost skämt är väl inte att undra på. Men det fanns även några, hos vilka nyfikenheten besegrade all eventuell skepsis. Studenter och andra började därför dyka upp i teologens gamla

bostad med förfrågningar om den berömda basfiolen. Ingen av dem, och allra minst de allt mer jäktade borgenärerna, kunde ana att hela transaktionen skulle stöta på "en på en gång löjlig och fruktansvärd patrull".

Det kom sig nämligen att den ovan nämnda städerskan, även kallad Madame, som mycket riktigt lovat att ge upplysningar om basfiolen, hade i sin tjänst en av naturen krigisk jungfru kallad "Basen". Detta öknamn hade jungfrun förvärvat i studentikosa kretsar och bland andra unga herrar på grund av sin ansenliga kroppsbyggnad i förening med en imponerande basröst. Nu ville slumpen att den någorlunda överkänsliga pigan föreställde sig att hela annonsen endast var ett skämt som gällde henne personligen. Så snart den första spekulanten dök upp vid gårdens port gick hon därför till attack. För att här citera ögonvittnens rapport "beväpnad med qvast, käpp eller eldtång, först utlöste hon en skur av overt mot en hvar, som frågade efter den respektive basfiolen,

och sedan när den anfallne fann för godt att taga till reträtten, gnodde efter honom, sålunda väpnad, långt ut på gatan under hotfulla ord och åtbörder". Under sådana omständigheter gick naturligtvis hela affären i stöpet.

Som tur var lyckades sedermera den påvre teologen i Närke att skrapa ihop lite pengar och betala tillbaka lånet. Om medlen även räckte till en sexa åt borgenärerna förtäljer varken handskrifterna eller Göken. Däremot lär de båda studenterna ha tackat ödet för att ha undkommit oskadda från äventyret. Långt efter det att den olyckliga fiolen lottats bort gick nämligen pigan "Basen" och ruvade på hämnd. Hon hördes svära högtidligen, att om hon bara lyckades få veta vem den elaka annonsören var, skulle hon "till det minsta rifva ögonen ur honom". Enligt en samtida dagboksskribent sågs pigan "ätskilliga gånger stå på lur i en portgång för att utföra denna sin föresats, så att offret endast genom en ödets gunst sluppit ifrån den hotade faran."

Valborgsfirandet i Uppsala

av Erik & Marta Ronne

Valborgsfirandet bland Uppsalas studenter har en lång och brokig historia. Redan under stormaktstiden och universitetets första guldålder var valborgsmässoafton den största höjdpunkten i studentens almanacka. När nationerna grundades från 1600-talets mitt och några decennier framöver, blev de tradition för dem att hålla sina årliga högtidslandskap just den sista april.

På högtidslandskapet valde man kuratorer för det kommande läsåret och hade bokslut för det gångna läsåret. Detta var i sin tur ett arv från det medeltida bysamhället i vilket man årligen avhöll valborgsstämman för att välja förtroendevalda och justera byns ekonomi. Nu begränsade man sig ingalunda enbart till dammig formalia på nationernas högtidslandskap. Tvärt om tycktes tillställningarna till stor del varit fokuserade kring taffel, dryck och fest. Ur Södermanlands nations räkenskaper från 1673, framgår t.ex. att det till valborgskonvetet detta år konsumerades motsvarande 1288 flaskor öl och 60 flaskor vin, trots att det vid denna tid blott var en handfull södermanlänningar inskrivna i nationen. Gissningsvis hände det att en och annan student blev något påstruken, och när morgonen grydde den 1:a maj brukade därför nationerna ajournera sina högtidslandskap, för att ta en nypa frisk luft, flanera lite i gryningen på stadens gator och torg och välkomna våren. Ofta bestod dessa vårhälsningar i att slå in fönsterrutor, avlossa pistolskott i luften och prygla upp de fåtal borgare som vågade sig ut. Ungdomlig glädje och uppsluppenhet inför våren kan det tyckas, men universitetets rektor klagade vid ett tillfälle över dessa "fridens och vilans fiender, med sitt dryckenskap, sitt svirande, skrånande och bölande och sitt helvetiska, ja nästan djävulusiska tjutande."

Traditionen att tända valborgseldar, kom som så mycket annat från Tyskland, och spreds under 1700-talets senare del från Stockholm ut över Uppland. I Uppsala blev det snabbt en vana bland studenterna under 1700-talets sista år och det tidiga 1800-talet att ta en paus under högtidslandskapen och promenera upp till Styrbiskop vid Uppsala slott där nu Gunilla klockan står. Där ifrån hade man nämligen en vidsträckt utsikt över Uppsala med omnejd och kunde se alla valborgseldar som tändes runt staden. Det som från början bara var en trevlig aftonpromenad formaliserades snabbt till en studentikos tradition. 1823 avtalade för första gången alla nationer att samlas vid Styrbiskop vid slaget nio på kvällen för att sjunga "Våren är kommen" av Arréhn von Kampelman. Denna sångövning leddes antagligen från allra första början, precis som idag, av Allmänna sången eller dess föregångare. De fick förvisso sina stadgar först 1842, men har sina rötter i 1810-talets mansköror.

Under den klassiska studentromantikens dagar på 1840-talet hade de tidigare ganska lösa sångsammankomsterna antagit fastare former. Nu hade det blivit vana bland nationerna att träffas redan på vid tretiden i sina olika nationssalar eller i förhyrda lokaler för de nationer som ännu ej skaffat sig egna hus. Efter ett ofta tämligen kort och symboliskt högtidslandskap intog man middag, för att sedan halv nio på kvällen marschera bakom nationsfanan ned till Stora Torget. Där kunde över 1000 studenter samlas och under viss tumult formerade de sig på fyra kolonner och tågade efter fanborgen med 14 nationsfanor upp längs Drottninggatan. Längs processionsvägen och framförallt uppe vid slottet väntade stadens borgare som publik. Väl framme ställde de olika nationerna upp

sig bakom sina fanor och man sjöng ett tiotal vårsånger. Allt avslutades med att man sjöng "Folksången" och därefter utbringade ett trefaldigt leve för konungen, i vilket även publiken deltog.

Den mer solena delen av de musikaliska övningarna var nu över. När leveropen hade bedarrat sprang studenterna ned till Stora Torget igen där ett slags studentromantiskt rave tog vid. Man tog varandra i händerna, ställde upp sig i en vid ring runt torget och dansade en vild slängpolska samtidigt som man skrek allt man förmådde i falsett. Ordningmakten, som inte fullt ut förstod denna oförstådda vårglädje, lyckades vid 1840-talets slut få dessa ringdanser på valborg förbjudna, med hänvisning till att de störde den allmänna ordningen. Något senare, under den smått legendariske och mycket jovialiske polismästaren Raabs tid, dammades denna tradition av igen. När studenterna hade skrikit sig hessa ett tag brukade Raab komma ut från poliskontoret, i nuvarande Rådhuskaféet. Med Svea Rikes Lag patetiskt uppslagen i handen deklamerade han sedan paragraferna rörande folkfresning. Därefter brukade han symboliskt arresteras en handfull studenter för folkfresning, så de fick sitta i häktet och dricka pilsner till dess folkfresningen hade bedarrat.

Framåt morgonen den första maj satte alla nationer upp var sin deputation bestående av kuratorer, ännu inte allt för berusade landsmän och fanborg, som skickades kors och tvärs i staden till de andra nationerna. Alla nationer besökte på så vis varandra för att hålla tal, dricka skålar och utbringa vårhälsningar. Dessa vårhälsningar tenderade ofta att bli ett slags maraton i värtalighet, och det hände att förste kuratorerna höll uppåt 40 tal under natten.

I dagens akademiska Uppsala räknas antagligen mösspåtagningen bland de flesta som valborgsfirandets höjdpunkt. Studentmössan uppfanns i Uppsala 1843 i samband med det första stora student-

skandinaviska mötet. Redan från början betraktades mössan i huvudsak som ett plagg för ferier och resor. Det var när man kom bort från Uppsala, åkte hem till sin hembygd eller besökte andra lärosäten, som det var viktigt att visa att man var student från Uppsala. Eftersom det akademiska året löpte från första oktober till sista april, uppstod redan under studentromantiken en tradition att mössan fick tas på först på eftermiddagen den sista april, innan nationernas vårfirande tog vid. Ännu en bit in på förra seklet förekom inte någon officiell mösspåtagning, men det blev efter sekelskiftet brukligt att flanera längs gågatorna med mössan under armen och invänta slaget tre då alla tog på sig mössorna. Först runt 1920 uppstod dagens mösspåtagning, då dåvarande rektor föredrog att ta på mössan och hälsa våren och studenterna från balkongen på Carolna Rediviva. Den därefter följande Champagnegaloppen är naturligtvis allegorisk. Vårterminen slutade den sista april, och när väl rektorn själv hade önskat studenterna trevlig sommar, sprang man i galoppen bort från rektorn, universitetet och det gångna läsårets slit vid pulpeten.

"Dessa artiklar har tidigare publicerats i Ergo. De ingår i en serie med 116 populärvetenskapligt hållna artiklar om student- och universitetshistoria skrivna av Erik och Marta Ronne. Du kan läsa samtliga artiklar på <http://ergo.ronne.se>"

Nationens ekonomi år 2003

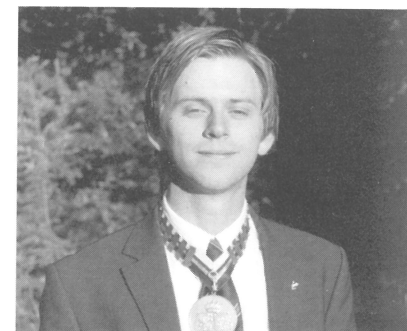
av andre kurator Per Westermark

Flera av mina företrädare har i denna skrift påpekat vilken berg- och dalbana nationens ekonomi är, såväl sett ur ett flersperspektiv som sett till intäkternas och kostnadernas fördelning under det enskilda året. Under år 2003 har detta varit extra tydligt.

Vid årskiftet 2002/2003 var kuratelet och nationsnämnden oroade. Marginalerna i nationens klubbverksamhet hade sjunkit kraftigt och oförklarligt. Dessutom hade Förvaltningsdirektionen inför 2003 beslutat att kraftigt höja nationens hyra och en nödvändig storinvestering i ett nytt kassasystem var på gång. Redan från början var alltså kostnadskontroll och åstramningar att vänta, och möjligheten att uppvisa ett positivt resultat för helåret var något som åtminstone jag såg som svårt.

Året började ganska bra men de ekonomiska konsekvenserna av renoveringen av nationens ena kök blev större än vi hade förväntat oss. Under en dryg månad när klubbverksamheten var starkt nedbantad tappade nationen ungefär en miljon i omsättning. De fasta kostnaderna för personal och hus i kombination med att pubverksamheten låg nere, gjorde att vi vid halvårsboks slutet redovisade en förlust på 700 000 kr. Sommarrestaurangen, ekonomiska åtgärds paket för de mindre inkomstbringande aktiviteterna samt kostnadskontroll i klubbverket gjorde att jag och nationsnämnden efter ett tag dock kunde andas ut.

Precis som tidigare år har nationen ett stort problem med att det i princip är ferierestaurangerna som håller nationen flytande. Tillsammans tillförde de drygt 900 000 kr till nationen under året. Under hösten kunde vi dock se att även terminsverksamheten gick med ett litet positivt resultat. Förhoppningsvis är detta ett tecken

på att ovan nämnda förhållande inte är omöjligt att förändra och jag kunde, möjligen i limje med detta, slutligen rapportera ett positivt helårsresultat om knappa 100 000 kr till landskapet.

Jag vill även nämna några av de större renoveringsprojekt som genomförts under året. Nationens bibliotek har fräschats upp genom ommålning, nya möbler och nya mattor. Projektet finansierades genom generösa bidrag från olika stiftelser och hade inte varit möjligt om inte landsmannen Anders Johansson hade ställt upp på sin fritid och målat. Stort tack!

Pubborden och garderobdiskarna slipades om i maj av restaurangvärdarna som hade mindre att göra än vanligt när köket renoverades. Vid samma tidpunkt var även nationens gustavianska möbel, som på sina håll hade stort renoveringsbehov, inne för rengöring, omstoppning och omklädnings. I samma veva fick nationens fiscus, som tyvärr varit illa av att det stått alldeles för nära ett element, ny ytfinish och komplettering av trasiga lister.

Slutligen ett stort tack till alla kuratorer, ämbetsmän och övriga snerikingar som gjort mitt år som andre kurator oförglömligt!

In memoriam

Karl Ström - av Anders Frigell

Nationens legendariske vaktmästare Kalle Ström avled fredagen den 28 november 2003.

Karl blev Kalle med alla oss som kom till nationen vilsna och okunniga och som efter flera år lämnade nationen utan nämnvärd förändring i detta avseende. Det är väl att ta i att säga att Kalle var som en far för oss, men såsom en förstående äldre vän gav han oss goda råd i hur vi skulle uppföra oss och han var alltid vänligt förstående, när vi inte följde hans råd.

På den tiden bodde vaktmästaren i den bostad där pubköket nu ligger. Naturligtvis låg detta kök utom varje norm som tillkommit för att ge människan ett drägligt boende. Sannolikt fick familjen Ström sälja en blund i ögonen på nätterna och jag kom ihåg när jag en gång mötte Kalle på gården lutandes mot en snöskovel. "Tjena Kalle! Här står Du och sover!". Kalle svarade med en pillimarisk min. "Det gäller att passa på – ikväll är det herrmiddag."

Sån var han, Kalle. Han blev allas vän, men han vårdade inte enbart alla osnutna studenter som hade nationen som sitt andra hem. Han vårdade också detta andra hem. Han skötte nationsträdgården med stor omsorg och han hjälpte klubbverket med byggnadsdetaljer. En sådan byggnadsdetalj har kanske gjort att vi undvikit skador. Kalle snickrade en sarg runt räcket ovanför trappan, vilket hindrar ölglas och annat livsfarligt att ramla ned i huvudet på de kamrater som ännu inte gått upp för trappan.

Det var naturligtvis en naturens ordning att Kalle blev hedersledamot. Det var också en naturens ordning att Kalle stannade kvar i nationskvarteret livet ut. Jag kom att bli granne med Kalle när jag flyttade in på S:t Johannesgatan 12 för några år sedan. Vi hade många kontakter där den gamle Kalle sken upp och pratade minnen. Han var dock ganska trött på slutet och det var nog skönt för nationens vaktmästare att äntligen få göra kväll.

Nya medlemmar i Seniorföreningen sedan förra Majhälsningen

Ständiga medlemmar

Leg.läk. Erik Ingelsson
Kungsängsg. 41 A
753 22 UPPSALA

Louisa Lindström
Krong. 4 A
752 38 UPPSALA

Anton Sikström
S:t. Larsg. 6 B
753 11 UPPSALA

Maria Ingelsson
Kungsängsg. 41 A
753 22 UPPSALA

Daniel Mendoza
Krong. 6 B
752 38 UPPSALA

Theresa Hellman
S:t. Johannesg. 32 B
752 33 UPPSALA

Johan Saldeen
Styrmansg. 17 B
114 54 STOCKHOLM

Kristina Berg
Kommendörsg. 26, 5 tr.
114 48 STOCKHOLM

Helena Axelsson
S:t. Johannesg. 34 C
752 33 UPPSALA

Friherre Olof Ehrenkrona
Luthagsplanaden 12 A
752 25 UPPSALA

Doc. Christer Henriksén
S:t. Olofsg. 10 A
753 12 UPPSALA

Årsbetalande medlemmar

Fil.stud. Mattias Rundberg
Karlsrog. 13 H 4
752 38 UPPSALA

Eva Melander
Ormesta Norrgård
705 95 ÖREBRO

Henrik Lundh
Granitv. 4 B
752 43 UPPSALA

Teol.kand/Fil.mag. Jan-Egon
Hoppe
Däckelvägen 67
177 58 JÄRFÄLLA

Patrik Ahlbeck
Slottsgatan 130, 5 tr.
603 22 NORRKÖPING

Ändring från årsbetalande till ständig medlem

Akademiint. Per Ström
Österängsg. 14 B
753 28 UPPSALA

Avlidna sedan föregående Majhälsning

Som vanligt vill redaktionen göra reservationer för felaktigheter i denna spalt. Om du skulle se att någon förbisetts, kontakta då vänligen nationens sekreterare så kommer en korrigerigering i nästa Majhälsning.

Död	Inskrivnen	Född
4/12 2002	Ulf Peyron	1949 Jur. kand. 22/2 1927
10/5 2003	Matts Essén	1950 Univ. Lektor 9/5 1932
-/- 200-	Karl-Gunnar Lindkvist	1942 Docent 14/10 1919
30/6 2003	Erik Klintskog	1931 F.d. överläkare 5/6 1911
1/1 1999	Arne Stade	1932 Fil. dr. 12/10 1912
1/6 2003	Erik Söderbäck	1935 F.d. dir 19/8 1917
29/10 2002	Ragna Brogren	1939 F.d. Läroverksadj. 28/2 1921
12/8 2002	Bertil Einar Lauritzen	1936 Fil. lic. 1/5 1917
19/12 2003	Folke Widstrand	1949 Advokat 12/7 1926
24/1 2004	Mait von Essen	1941 Adj. / Fil. mag 20/11 1920
17/2 2004	Per Tegnér	1931 F.d. byrådirektör 8/12 1912

Ämbetsförteckning Södermanlands-Nerikes Nation hösten 2003 och våren 2004

Ämbete	Titel	Förnamn	Efternamn	Period
Inspektör	Vicerektor	Leif	Lewin	
Proinspektör	Professor	Lennart	Persson	
Skattmästare	Fil. kand.	Martin	Fors	
Förste kurator	Stud.	Karin	Stenstam	
Andre kurator	Stud.	Per	Westermarck	HT 03
Andre kurator	Stud.	Anton	Sikström	VT 04
Tredje kurator	Stud.	Olof	Ehrenkrona	
1e fanbärare.	Stud.	Madeleine	Carlsson	HT 03
	Stud.	Petter	Wallgren	VT 04
2e fanbärare	Stud.	Petter	Wallgren	HT 03
	Stud.	Viveka	Sjöstedt	VT 04
Antikvarie	Stud.	Peter	Bernhardsson	
Arkivarie	Stud.	Morgan	Malm	HT-03
Arkivarie	Stud.	Petter	Wallgren	VT-04
Barmästare	Stud.	Niklas	Grönblad	HT 03
Barmästare	Stud.	Andreas	Nork	VT 04
Besvärskott	Inspektör			
	Nationsjurist	Anders	Frigell	
	Jur. stud.	Gustaf	Lind	
Bibliotekarie	Stud.	Morgan	Malm	
Biblioteksnämnden	Bibliotekarien			
	Andre kurator			
	Arkivarierna			
	Stud.	Peter	Bernhardsson	
	Stud.	Carl	Ehrenkrona	
	Stud.	Lotta	Bennbom	
	Stud.	Christoffer	Stavenow	
	Stud.	Carl	von Schantz	
	Stud.	Tomas	Adolfsson	
	Stud.	Carl	von Schantz	
	Stud.	Kristoffer	Nordman	
	Stud.	Susanne	Ek	
Datorförman	Stud.	Björn	Luvö	
Filmförman	Stud.	Linn	Grahn	HT 03
Filmförman	Stud.	Charlotte	Ambjörn	VT 04
Förvaltningsdirektion	Skattmästaren			
	Förste kurator			
	Andre kurator			
	Tredje kurator			
	Fil. kand.	Agneta	Björnsjö	
	Advokat	Jonas	Westerberg	
	Redovisningschef	Bo	Lindquist	
	Jur. kand.	Stefan	Ränk	
	Fil. kand.	Jan	Gustavsson	
	Direktör	Göran	Ågerup	

Helgkaffevärd	Stud.	Charlotte	Ambjörn	HT 03
	Stud.	Josephine	Carlsson	HT 03
	Stud.	Rebecca	Calltorp	HT 03
	Stud.	Malin	Placht	HT 03
	Stud.	Patrick	Johansson	VT 04
	Stud.	Sofia	Briheim	VT 04
	Stud.	Pia	Stefenson	VT 04
	Stud.	Erik	Fredriksson	VT 04
Hovmästare	Stud.	Christian	Müller	HT 03
	Stud.	Nina	Johansson	HT 03
	Stud.	Carl	von Schantz	HT 03
Idrottsförman	Stud.	Linnéa	Hassis	
Internationell sekr.	Stud.	Annica	Moore	HT 03
	Stud.	Ulrika	Larsson	HT 03
	Stud.	Ulrika	Larsson	VT 04
	Stud.	Elin	Paus	VT 04
Klubbmästare	Stud.	Louisa	Lindström	HT 03
	Stud.	Daniel	Mendoza	HT 03
	Stud.	Theresa	Hellman	VT 04
	Stud.	Helena	Axelsson	VT 04
Krönikör	Stud.	Theresa	Hellman	HT 03
	Stud.	Karin	Örtegren	VT 04
Kärmarkalk	Stud.	Charlotte	Tarschys	HT 03
	Stud.	Madeleine	Carlsson	VT 04
Köksmästare	Stud.	Marika	Gustafsson	HT 03
Kördirektör	Stud.	Karolina	Källberg	
Miljöförman	Stud.	Daniel	Procheus	HT 03
	Stud.	Mats	Hellström	VT 04
Musikanföreläsare	Stud.	Jonas	Gernandt	
Nationsfotograf	Stud.	Sissela	Bergman	HT 03
	Stud.	Susanne	Ek	VT 04
Nationsvideograf	Stud.	Erik	Fredriksson	HT 03
	Stud.	David	Ståhlberg	VT 04
Nationsfullmäktige	Inspektör			
	Proinspektör			
	Skattmästaren			
	Förste kurator			
	Andre kurator			
	Tredje kurator			
	Nationsnämnden			
	och övriga landskapsvalda ämbetsmän			
Nationskaplan	Teol. kand.	Elisabeth	Lundin	
Nationskaplan	Teol. kand.	Sigrid	Sundmark	
Nationsnämnden	Förste kurator			
	Andre kurator			
	Tredje kurator			
	Stud.	Morgan	Malm	
	Stud.	Helena	Axelsson	
	Stud.	Mattias	Rundberg	
	Stud.	Alejandro	Firpo	
	Stud.	Daniel	Mendoza	

	Stud.	Theresa	Hellman	
	Stud.	Tomas	Adolfsson	
	Stud.	Carl-Johan	Hamilton	HT 03
	Stud.	Charlotte	Tarschys	VT 04
Nationsnämnden sup	Stud.	Carl-Fredrik	Hamilton	
	Stud.	Erik	Isman	
Nämndsekreterare	Stud.	Kajsa	Bennbom	HT 03
	Stud.	Linnéa	Hassis	VT 04
Närradioförman	Stud.	Mikael	Wemming	HT 03
	Stud.	Christopher	Stappen	HT 03
	Stud.	Sara	Pankowski	VT 04
	Stud.	Anna	Obminska	VT 04
PR-förman	Stud.	Joachim	Bildt	HT 03
	Stud.	Anton	Sikström	HT 03
	Stud.	Edin	Smajic	VT 04
	Stud.	Daniel	Gustafsson	VT 04
Programsekr.	Stud.	Anna	Vaverka	HT 03
	Stud.	Malou	Edlund	VT 04
Programvärd	Stud.	Anders	Toll	HT 03
	Stud.	Mats	Hellström	HT 03
	Stud.	Magnus	Paues	VT 04
	Stud.	Joacim	Sundell	VT 04
Recentiorsförman	Stud.	Caroline	Agholme	
	Stud.	Sarah	Ehrenborg	
Redaktör	Stud.	Mattias	Rundberg	
	Stud.	David	Ståhlberg	HT 03
	Stud.	Sara	Pankowski	VT 04
Restaurangchef	Stud.	Edin	Smajic	HT 03
	Stud.	Carl	von Schantz	VT 04
Seniorförening Ordf. Spexdirektör	Nationsjurist	Anders	Frigell	
	Stud.	Olle	Andersson	
	Stud.	Mikko	Forsblom	HT 03
	Stud.	Anders	Toll	VT-04
Stadgeutskottet	Stud.	Thomas	Söderberg	HT 03
	Stud.	Kristoffer	Nordman	VT 04
	Stud.	Erik	Isman	
	Stud.	Stefan	Jansson	
Stipendienämnden	Förste kurator			
	Stipendiesekr.			
	Stud.	Helena	Axelsson	
	Stud.	Mattias	Rundberg	
	Stud.	Ulf	Luvö	
	Stud.	Madeleine	Carlsson	
	Stud.	Björn	Luvö	
	Stud.	Magnus	Sarland	
	Stud.	Annica	Moore	HT 03
	Stud.	Carl	von Schantz	HT 03
	Stud.	Daniel	Gustafsson	VT 04
	Stud.	Jenny	Lundkvist	VT 04
Stipendiesekreterare	Stud.	Andreas	Nork	
Sånganförare	Stud.	Helena	Axelsson	HT 03

	Stud.	Annika	Neckman	VT 04
	Stud.	Helena	Hansson	
Teaterdirektör	Stud.	Susanne	Ek	HT 03
Tisdagsvärd	Stud.	Lina	Karlsson	HT 03
	Stud.	Fanny	Tham	VT 04
	Stud.	Simon	Beyer	VT 04
Torsdagsvärd	Stud.	Elin	Paues	HT 03
	Stud.	Carin	Bergman	HT 03
	Stud.	Josefin	Karlsson	VT 04
	Stud.	Louise	von Bahr	VT 04
Valutskottet	Förste kurator			
	Stud.	Charlotte	Tarschys	
	Stud.	Björn	Luvö	
	Stud.	Karolina	Löf	
	Stud.	Carl	von Schantz	
	Stud.	Jenny	Lundkvist	
	Stud.	Susanne	Ek	
	Stud.	Daniel	Gustafsson	
	Stud.	Theresa	Hellman	
	Stud.	Madeleine	Carlsson	
	Stud.	Annica	Moore	HT 03
	Stud.	Helena	Axelsson	HT 03
	Stud.	Lina	Karlsson	HT 03
	Stud.	Patrick	Johansson	VT 04
	Stud.	Charlotte	Ambjörn	VT 04
	Stud.	Caroline	Agholme	VT 04
	Stud.	Daniel	Mendoza	VT 04

Nationsföreningar

IF Trikadien

Ordförande: Linnéa Hassis

HB Väner

Ordförande: Olle Nordberg Sr.

Sekreterare: Henrik Ågren

Vännerna från Nyköping

Ordförande: Alexander Augst

Södertälje förening, Telge Tokar

Ordförande: -

Sekreterare: -

Vännerna från Västra Sörmland

Ordförande: -

Vi från Stan

Ordförande: -

Strängnäs-föreningen

Ordförande: Johan Rutgersson

Sekreterare: Nicklas Korsell

Kamraterna från Örebro:

Ordförande: Anders Johansson

Torshälla Eskilstuna Kamratförening:

Ordförande: Anders Toll

Sällskapet Dirty South Sorunda

Ordförande: Thomas Neidenmark

HB:s Anförare: Linda Österberg

SNQFC: Pernilla Gertell

SISN: Hemming Lindell

